

Z Martinových spomienok a úvah

Na môj prvý EYOC som sa pokúšal nominovať na pretekoch v Pezinku ešte ako 14 ročný. Mrzí ma, že sa mi to nepodarilo. Vyšlo to ale mojej sestre a som rád, že aj ona zažila nejaké veľké podujatie a mohla si užiť EYOC2017 v Taliansku. Priznávam, dosť som vtedy žiarlil, že som necestoval aj ja.

Zúčastnil som sa EYOC2018 v Bulharsku a EYOC2019 v Bielorusku, kde si myslím, že som zatiaľ dosiahol najlepší výsledok. V sezóne 2020 som mal celkom natrénované a tak som pevne veril, že moju výsledkovú štatistiku vylepším na EYOC2020 v Maďarsku. Nakoniec to nevyšlo kvôli opatreniam.

Tohtoročná sezóna sa mi hodnotí veľmi ťažko. Nevieť to porovnať s ostatnými rokmi, keďže nebolo veľa pretekov. Mám ale dojem, že som silnejší na mape ako som bol pred dvoma rokmi a mám za sebou aj väčší objem kilometrov. Tréningovým výpadkom a zraneniam som sa doteraz úspešne vyhýbal, čiže vyzerá to pozitívne.

Výzvou v Litve je vysporiadať sa s porastami. Dôležité bude čo najlepšie si obzrieť terén na lesnom modeli, pretože oni zvyknú zelenú mapovať trochu inak ako my a ani v bielom lese nie je úplne dokonalá viditeľnosť. Terén oproti Bielorusku bude viac plochý, plný nevýrazných terénnych tvarov, takže buzolu bude treba používať omnoho častejšie ako v iných terénoch. V úvodných minútach preteku bude pre mňa kľúčové dostať sa do mapy a porozumieť terénu a potom už pôjdem v plnom nasadení tak aby som to stíhal umapovať.

Teším sa na všetky disciplíny. V príprave som sa rovnako pripravoval na mestský šprint ako aj na long a štafety. Priznávam, že na lesné si trochu viac trúfam. V dorasteneckých kategóriách je veľmi komplikované odhadnúť kvalitu súperov. Ako vždy, Česi prídu v najsilnejšom zložení a určite Litovci sa budú chcieť blysnúť v domácich terénoch. Bol by som spokojný s umiestnením do top 15, ale samozrejme medaila by bola pre mňa najväčšou odmenou za odvedenú prácu.

Najlepšia partia bola na poslednom EYOC v Bielorusku. Poznal som už ľudí z reprezentácie a dosť som si s nimi rozumel. A to aj s tými staršími. Verím, že aj tento rok opäť bude v tíme podnecujúca atmosféra a to dokážeme pretaviť do dobrého výsledku aj v štafetách. Dúfam, že budeme schopní konkurovať tím najlepším tímom a aktívne prispejeme do štafetovej drámy.

Po sústredení v Litve som si ešte odskočil potrénovať na pár dni do Nórska. Teraz odchádzame na EYOC a hneď na to do Turecka na JWOC. Mama si ma doma veľmi neužije toto leto. Ale keď som doma, tak myslím, že o sebe dávam dostatočne vedieť.

Nominácia na JWOC ma trochu prekvapila. Som ale rád, že aj odtiaľ si odnesiem cenné skúsenosti do budúcich rokov. Som si plne vedomý, že ak chcem zvädzať rovnocenné súboje s juniormi tak budem musieť v ďalších sezónach zabráť v objemovej príprave a ešte viac sa zrýchliť na mape.

Mám len teoretickú predstavu o tom, aký terén možno v Turecku očakávať. Z máp, ktoré som pozeral by to nemalo byť nič exotické. Longový terén sa podobá obyčajnému karpatskému lesu a middle bude podľa mňa celkom podobný Jizerkám. Šprint očakávam, že bude fyzicky náročný lebo tam má byť veľké prevýšenie a náročnejší terén.

Kolegovia v tíme budú "starí" mazáci so skúsenosťami so seniorských majstrovstiev sveta. Je mi jasné, že majú natréňované viac ako ja a majú aj viac skúseností. Že by som cítil nejaký tlak v tomto smere? Myslím, že nie.

V mojom tréningovom rajóne nemám konkrétne miesto, ktoré by ma nejak špecificky priťahovalo. Hociktorým smerom vybehnem, dopamín sa po chvíli dostaví :D. Ale ak by Kasper Fosser chcel, tak mu celkom rád ukážem veľmi pekné miesta v okolí Hrešnej.

